

Vladimír Prchlík (*22. 3. 1929) – housle

Narodil se v Praze na Spořilově. V září roku 1939 Vladimíra rodiče přihlásili na housle a láska k hudbě ho již nikdy neopustila. Chodil k soukromému profesorovi F. Rovenskému, který působil jako koncertní mistr v orchestru divadla Oldřicha Nového. Ve studiu pokračoval na reálném gymnáziu v Praze – Michli. Zde účinkoval ve studentském smíšeném sboru. Sbor se vypracoval na vysokou úroveň a pravidelně pořádal veřejné žákovské koncerty ve Smetanově síni nebo v michelské sokolovně. Po osvobození v květnu 1945 nastoupil Vladimír jako šestnáctiletý dorostenec a houslista do salónního orchestru spořilovského Sokola.

Po maturitě nastoupil Vladimír v září 1948 na Vysokou školu elektrotechnického inženýrství ČVUT v Praze. Díky studijnímu pobytu na předních vědeckých pracovištích ve Velké Británii a v Kanadě získal cenné odborné poznatky a jazykové znalosti z odborné angličtiny. Mohl proto v roce 1983 úspěšně ukončit svoje studia obhajobou kandidátské disertační práce na téma "Vliv energetiky na životní prostředí" na Slovenské vysoké škole technické SVŠT v Bratislavě.

Vladimír Prchlík pěstoval trvale svoji velkou zálibu – hru na housle. V padesátých letech vstoupil do Symfonického orchestru Dopravních podniků, účinkoval na kůrech různých kostelů jako člen Orchestru a chrámového sboru U Křížovníků. V posledním období byl členem Symfonického orchestru ČVUT Praha. V šedesátých letech jako primáš orchestru Vycpálkova souboru písní a tanců podnikl řadu zájezdů na mezinárodní festivaly a přehlídky lidové tvořivosti doma i v zahraničí. V 2013 získal za celoživotní dílo cenu Český patriot.

Vladimír Rod (*8. 4. 1928) – klavír

Narodil se v Třešti. Od sedmi let se učil hře na klavír, později i na lesní roh. Po maturitě na reálném gymnasiu v Telči studoval na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze a po absolutoriu a základní vojenské službě nastoupil jako technolog do Chemoprojektu, kde pracoval převážně na projektech výroby syntetického kaučuku. Při prověrkách byl z politických důvodů z práce propuštěn a nastoupil do projekčního střediska Královopolské strojírny, kde se tyto projekty dokončovaly. Svou činnost v tomto podniku ukončil svou účastí úspěšném uvedení projektovaného závodu v Kralupech do provozu.

Od roku 1960 se věnoval výzkumné činnosti, zpočátku ve Výzkumném ústavu chemických zařízení, později v Ústavu chemických procesů Čs. akademie věd. Pracoval zde jako vedoucí vědecký pracovník na výzkumu chemických reaktorů a získal zde doktorát věd v oblasti teorie chemické techniky. Ke konci své výzkumné činnosti strávil rok v Anglii na pozvání University v Bradfordu.

Od roku 1991 je v důchodu, bydlí na Spořilově, těší ho práce na zahrádce, zajímá se o kosmologii, má rád matematiku, hudbu a šachy.